

Det løfte og det tilsagn løb hr. Kristian Thulesen Dahl fra. Lige så snart behandlingen i Folketingssalen var afsluttet, kunne det alligevel ikke lade sig gøre. Så var man en dikkende lammehale for regeringen.

Nu viser det sig så, at Dansk Folkeparti mener, at et miljøforslag bedst kan behandles i Finansudvalget. Er der andre sager, som Dansk Folkeparti påtænker at flytte fra de relevante fagudvalg, hvor de mennesker, der arbejder med sagerne, sidder, og flytte dem til Finansudvalget med henblik på, at de realitetsbehandles dér?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man forstår måske egentlig nok frustrationen. Nu har man siddet i 8-9 år og har kunnet regere med flertal hen over hovedet på alle os andre, og så oplever man pludselig, at der er kommet et politisk flertal, som måske vil noget andet end det, man selv ønsker, og fordi man er politisk uenig, prøver man at gribe til alle mulige ting. Det er nok frustrationen over at erkende, at man nu i et miljøspørgsmål kommer i mindretal.

De mennesker, som har ført miljøpolitikken i 8-9 år, føler, at det nu ikke er dem, der har hånden på den styrende pind længere. Jeg tror, at det er det, der kommer til udtryk.

Fru Pernille Blach Hansen står heroppe og siger, at hun har et stykke papir i hånden, som nu ikke kommer til offentlighedens kendskab. Hvis ikke det kommer til offentlighedens kendskab, er det vist kun fru Pernille Blach Hansens skyld, for det er hende, der står med det i hånden. Jeg går da ud fra, at det er et papir, der kommer til offentlighedens kendskab. Jeg går da også ud fra, at de ting, man måtte have, kan komme til udtryk i en påtegning til det aktstykke, der skal behandles.

Det er jo ikke sådan, at et politisk parti i forbindelse med behandlingen i Finansudvalget over for offentligheden er afskåret fra at give til kende, hvad det synes om det pågældende aktstykke. Det er jo heller ikke sådan, at man ikke har hørt de argumenter før, som vi hører nu, i forespørgselsdebatten eller i behandlingen af beslutningsforslaget. De er jo kommet til udtryk.

Når alt kommer til alt, bundet det i, at vi er politisk uenige. Skal der oprettes et miljøinstitut, som det fremgår af svaret på spørgsmål 5 i Finansudvalget, som har til formål at sikre mest miljø for pengene som succeskriterium, eller skal der ikke? Det mener vi at der skal, og det

mener andre at der ikke skal. Det er sådan set det, der er hele målet med denne øvelse, og det er vi politisk uenige om.

Og så må jeg sige til al den snak om, at man ikke kan få offentligheden inddraget, at jeg har spurgt, om der er nogen af dem, der har blandet sig i denne debat, der ønsker et åbent samråd, så man kan få offentligheden inddraget i finansudvalgsbehandlingen. Det ville være noget helt nyt. Det har man aldrig gjort før. Jeg har ikke hørt nogen ytre sig i den forbindelse.

Så er der nogle, der mener, at Finansudvalget slet ikke er kapabelt til at diskutere det her. Det er jo et synspunkt, man kan have, men det mener jeg ikke. Der er bedt om penge i Finansudvalget, og jeg mener, at vi sagtens kan klæde os på, så vi kan behandle den her sag seriøst. Det kan man have forskellige syn på. Ellers må man jo vurdere, om man skal skifte sit medlem af Finansudvalget ud med et andet til at diskutere det her spørgsmål. Det er åbent for enhver.

Vi mener, at der er vendt mange ting omkring det her spørgsmål, og vi har åbnet for, at hver en sten selvfølgelig fortsat kan vendes i det her spørgsmål. Det er jo sådan set det, der er interessant.

Sagen er ikke slut, sagt til hr. Keld Albrechtsen, for det eneste, der sker efter i dag, er, at den genoptages et andet sted i huset, hvor man så skal arbejde videre med den, og hr. Keld Albrechtsen kan sige det til mig, hvis han har spørgsmål, han ønsker at få stillet. Så skal vi sørge for, at de bliver stillet til ministeren i Finansudvalget, så vi kan få svar på dem.

Formanden:

Da jeg i nogen tid ikke har hørt nye argumenter i denne runde med korte bemærkninger, så regner jeg med, at vi nærmer os afslutningen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Derfor skal jeg bare sige, at når hr. Kristian Thulesen Dahl nu henviser til, at der også under den foregående regering var eksempler på, at sager ikke blev godt nok behandlet i Folketinget, er det ærlig talt en mærkværdig undskyldning.

For det første kan jeg ikke komme på nogen fortilfælde, hvor sager har været så dårligt behandlet som den her. Men selvfølgelig har der været sager under den foregående regering, hvor både hr. Thulesen Dahl og jeg har kritiseret sagsbehandlingen – hvor både hr. Thulesen Dahl og jeg har kritiseret sagsbehandlingen!